Z přátelských kruhů

BLACK HILL, So. Dak.—Ctěná redakce! Abych nezůstal pozadu za jinými dopisovateli, musím se také zmíniti o zdejší krajině, o tom co jsem viděl a zažil. Činím tak teprve nyní, kdy už odjíždím, sedám ku stolku a chci Vám podati jakýsi ten nestranný úsudek, abych neměl zas nějakou potíž s resolucemi. — Bim, bam, bim, bam! Brzdy zaskřípěly, lokomotiva zasupěla, zastavila se a utišila, tiše oddychujíc. — "Atkinson," volá tlustý černoch, zřízenec vlaku. Kamaráde, ven, povidám si. Slupneš nějaký lusk, prohlídneš si městečko a pak zase hajdy na západ. Vlak jede až v 11 hod. večer, 5 hodin času jest až dost! Zamířil jsem k prvnímu restaurantu—majitelem Čech, pan Tomšík. Tam jsem si ukojil hlad, ve vedlejším saloně žižeň, poptal se po práci, prohlédl město, a než vlak přijel, proseděl v čekárně na nádraží.— Bim, bam, bim, bam — furt pryč! Usnul jsem v "chair-car". Spal jsem jak dudeček a probudil se až ráno v 6 hodin, na cestě do Chadron. Vedle mne spala černě oděná dáma! Jak se tam dostala, nevím do dnes, neboť já, chystaje se ku spaní, udělal jsem si pohodlí jako benátské dóže. Spací židli sklonil jsem do polohy vodorovné, pod nohy podložil kufřík, shodil límec a klobouk, položil vše na vedlejší "chair" a uvelebil se tak, že ten, kdo se chtěl dostati na vedlejší židli, musil mne buď probuditi aneb přelézti! Krajina kolem Chadron Neb., až ku Smithwick, So. Dak., příliš mne nezajímala. Samá prerie beze stromů, farmy daleko od sebe, proto i pozemky málo vzdělané—snad i méně úrodné. Jako náhradou shlédneš tu veliká stáda bravu a skotu, pasoucího se na březích potoků řek i na vysokých stráních Černých Vrchů. Pastva výborná! Od Smithwick nahoru tvárnost krajiny se mění—nabývá rázu romantického. Z počátku vidíte pahorky, menší i větší, které přecházejí ve vysoké kopce a vrchy. Zde jsem zase jednou po půl třetím roku hltal plně otevřenými ústy ten lesní vzduch, prosycený vůní smrkův a borovic. Tento požitek dovolil jsem si každý den, a dvojnásobně tehdy, když spadl s nebe teplý deštík, půl hodiny trvající a hned na to objevilo se z pod mraků jasné, teplé slunéčko. I dáma vedle mne sedící poznamenala, že ač narodila se ve velkém městě, žije v této krajině jen proto, že miluje jehličnaté lesy a hory. A hned na to, z ničeho nic, řekla mi, že mám tvrdé spaní. Budíla prý mne, i conductor se namáhal — všechno prý bylo marným! Jenom prý jsem zamručel, a řekl jakási slova, kterým oni nerozuměli. Musila překročit, pověsit můj klobouk a odstranit límeček! Nejlepší svoji angličinou vykoktal jsem jakousi hloupou omluvu, do které jsem pletl i česká slova. V Rapids City vystoupila. Vstávajíc ze židle, roztrhla si svoji krásnou černou sukni. Byla sevřena ve strojku, a nehodu tu zavinila asi sama, když se připravovala ku spánku. Nastalo viklání židlí na všechny možné strany, jemné škubání sukní — všecka námaha marnou. Byla poněkud rozčilena. Pozoroval jsem její obličej. Nabídl jsem jí svého "dobývačského" umění! Ne, ne, nechtěla. Za živý svět ne! A vlak už se pohyboval. Byla rozhodnuta! Vyškubla sukni vší silou! Vyhráno—ale sukně s dírou! Sotva na peroně obejmula svého manžela, nebo strejčka, začala mu živě o věci vypravovat, ukazujíc na roztrhnutou sukni a hledíc na mne do okna. Vlak už odjížděl — stále na mne hleděla a vím že si myslela: "Nemotora!" "Station one mile", četl jsem na tabuli mezi Sturgis a Whitewood. Když jsme minuli hluboký úval, shlédl jsem před sebou malé údolíčko rozkládající se po obou březích odbočky řeky Cheyenne. Na levé straně na úpatí hor rozloženo jest Whitewood, asi 1000 obyvatel čítající město, ověnčeno kolem do kola řetězem lesnatých hor menší výšky, které hned druhý den byly cílem mých procházek. Ale, jen co je pravda, zadýcháte se, než tam vylezete. A když vystoupíte na největší vrchol, naskytne se vám pěkný pohled na město a vůkolní rovinku. To je ale všechno. Jiného nic! Kolem vidíte hory a zase jen hory — na jich stráních vidíte pásti se dobytek, slyšíte cinkání zvonců, odfukování parního stroje a hrčení parní pily. Na louce hrají kluci od rána do večera "ball", a holky v houfech prohání se na koních! Než na takový vrch vylezete, jste ušlecní, pot se leje potůčkem po těle — a nežli sestoupíte do města, není na Vás kousku šatu suchého. Vaše zraky hledají "salon". Jsou zde dva. Vstoupíte tam řeknete o pivo. Deset centů! Řeknete o doutník — deset centů! Tehle mi vrtalo v hlavě i v kapse! Jak člověk uslyší 10c, vychladne pojednou tak, že nemůže ani rukou do kapsy. Podruhé jdu do druhého salonu a dám si sodovku nebo cider. Deset centů! Pak už jsem nešel nikam. Když jsem byl uhřát, jen jsem si vzpomněl na zdejší salony a žižeň byla ta tam! Kozel mě byl dlužen tyhle Černé Vrchy! Jsou romantickými, pravda, ta romantičnost je ale kojena zdejšími salony a štěnicemi a pro komáry nemusíme jezdit ani do Texasu.

J. V. Staněk.

WESTON, Neb., 26. června. — Ctěná redakce! Říkávaly již staré babičky ve staré vlasti: "Když je nouze největší, pomoc Boží nejbližší!" To se osvědčilo poněkud tento týden i u nás, kde nás už začalo sucho ustrašovat, že bude úroda poškozena. Ovsy už nebudou velké, jsou velmi zpožděny. Že se teď deštěm tak krásným vše spraví, není pochyby. Jen ty korny těch nedbalů, pozdě listrované, budou toho pociťovat, protože jsou mizerné. Džulaj tady a korna není z brázdy ani vidět. Máme malou naději na 50 bušlů po akru. Inu, lenochovi není ani příroda příznivá! Čím dále, tím více nám ubývá pracovních sil na farmách, a přece se říká, že je farmář tím největším dobrodincem po Bohu. On dává příležitost chopiti se práce, která vydobyla národu blahobyt a zaručuje odměnu každému spravedlivému a věrně pracujícímu. Pracovati jen tak ledabyle, z toho málo pochází a dělník dočká se jen zklamání. Jak zde tak i ve staré vlasti křičí učenci: "Dejte dětem učení a vzdělání a dočkáte se na nich radosti!" Nenamítám proti tomu ničeho, ale poslyš, milý čtenáři, co mně píše moje sestra ze staré vlasti: Milý bratře! Ty mně radíš, abych dala chlapcům dobré učení. Rada to dobrá, ale pro mne málo platná. Proto Ti povím, co je Ti ostatně dobře známo. Mám dva hochy a čtyři holky. Jednoho syna si z jara vezmou na vojnu a než přijde domů, půjde druhý. Muž je málo zdráv, potřebuje pořád léků a ke všemu zvolili ho ještě za starostu to již potřetí. To je jiná rakovina, která užrala a ožebračila již už mnoho starostů. Dělníci jsou hledáni nejen u vás, ale i zde. Vy v Americe si vypomáháte stroji, zde to není možno, jelikož jsou pole malá a daleko od sebe. Píšeš, že u vás jeden dělník pracuje se čtyřmi koňmi; zde by takového dělníka sotva nalezl v celém okresu. Tak ta učenost není tím, zač ji mnozí mají. Schopnější lidi vezme si vláda a naučí je zabíjet nevinné lidi. Když pak takový "vysloužilý" vojín přijde domů, nesdí se mu do práce. Nejraději by se tak oženil, aby měl se dobře. Kde jen ale na to vzít? Probudilejší mladíci jdou na řemesla a na studie, tak že na domácí práci zbývá málo schopných sil, následkem čehož polní práce klesá a majetek státní strádí sílu a důvěru. A kdo má platit, když se vláda tak málo stará o zlepšení sil hospodářských? Každá větší vesnice má školu a rolníci jsou nuceni ji vydržovat. Úřadníků a těch lidí učených máme tu tolik, že ani nevíme, kam s nimi. Každý jen chce býti dobře živ. Můžeme-li pak vystačiti s těmi zbývajícími dělníky neschopnými? Vezmi si jen, milý bratře, příklad ze sebe. Jak Tě rodiče chválili, jaký Jsi to byl dobrý dělník, ale jen do té doby, než Jsi se začal učit řemeslu. Pak už Tě v neděli ráno nemohli ani vzbudit, museli Ti oloupat brambory a polívku dát na talíř, boty namazat a pod. a doma Tě už nic netěšilo. A tak tomu je až podnes. Kdo jen může, práci se uhýbá; z té příčiny není to učení pro každého tak dobré, jak se všeobecně má za to. Kdo však může dopřáti dítkám dobrého vzdělání, nechť tak učiní! S pozdravem

Jos. Kastl.

SCHUYLER, Neb. — Ctěná redakce! Chci několik črt napsati z mé cesty do Madison a Pierce okresu. V sobotu 16. června jsme sebrali brašny a s manželkou odebrali jsme se na cestu, abychom navštívili své rodiče, bratry a sestry a vůbec všechny své známé. Přijeli jsme pozdě večer do nového městečka Enola, kdež na nás čekali bratr a sestry s povozem a odvezli nás k rodičům Fr. Ploužkovům. Tam zůstali jsme do rána v neděli a po té jsme se vydali k bratrovi Fr. Ploužkovi, odkudž po dobrém obědě jsme se vydali do síně řádu Jan Hus, č. 50 ZČBJ., kdež právě byla odbývána pravidelná měsíční schůze. Bylo nám milým potěšením tuto schůzi navštíviti, neboť bylo právě uváděno osm členů, z nichž nejstarší čítal 24 roky. Jest zajisté potěšitelným úkazem a potěšením i pro mne, že řád tento tak skvěle pokračuje, ježto jsem jej pomohl založiti a byl jsem jeho členem do nedávna. Myslím, že můžeme říci svědomitě, že není řádu v celé jednotě, v kterémž počet členstva má tak nízký průměr stáří, neboť řád tento sestává se ze dvou třetin mladých členů. Po schůzi byli jsme poctěni nejprve dobrými zákusky, které bodré členkyně řádu připravily a ovšem že i toho pěnivého bylo dosti. Vzdor tomu, že pršelo — a z té příčiny nemohli jsme se na cestu k domovu vydati — bavili jsme se výborně, neboť nám zahrála Brunova kapela několik krásných skladeb. Toť se ví, že se při tom i tancovalo. Členové řádu nás znamenitě uctili, za což vzdáváme jim touto cestou vřelý dík. Také navštívili jsme švagra v Pierce okresu, kdež zůstali jsme po tři dny. Tam zastali jsme sestru nemocí na lůžko upoutanou, leč když jsme odjížděli, stav její obracel se k lepšímu. Doufáme, že bude v brzku zase uzdravena. Úroda v okresích Madison a Pierce jest velice pěkná a tamní rolníci těší se na zvláště dobrý výsledek. Navrátili jsme se 22. června, ale doufáme, že budeme míti v brzku opětně příležitost naše staré známé v okresu tomto navštíviti. Řádu Jan Hus, č. 50 ZČBJ., přejeme mnoho zdaru a rozkvětu.

Matěj Ploužek s manželkou.

GENEVA, Neb. — Ctěná redakce! V listu naleznete poukázku na předplatné a jelikož jsem tentokráte zůstal o 2 měsíce pozadu, prosím za odpuštění. Dále musím sdělit, že časopis váš se o mnoho zlepšil. Články o socialismu a dopisy, v nichž není hádek a štvaní, jsou mně vždycky vítány. Byl jsem několikráte už vyzván, abych napsal něco jadrného, ale nahlédl jsem, že je lépe mlčeti. Neminím se s nikým hádati, ale vím tolik, že velké procento Čechů amerických odbírá časopisy anglické a německé, takže jasnost mezi námi mizí. Povstávají často různice, jež k žádnému cíli nevedou. Bylo by již na čase, abychom nechali všech hádek, tak aby snahy Čechů vedly k nějakým účelům, jež byly by našemu dobru a blahu prospěšnými. Víme zajisté, že všichni z nás utíkali jsme z české země, ježto tam úpěli jsme pod tíhou jha. Byli jsme tomu povděčni, že nás Amerika přijala a to musíme přiznat, že jsme povinni jí za mnoho a mnoho děkovat. Jsem usazen mezi Američany a Němci, ale nemohu si na ně stěžovat. Jsou to hodní sousedé. Ukážu-li jim někdy "Pokrok", jak krajané čeští ze všech končin dopisují, tu se tomu velice diví a žádají mne, abych jim to přeložil. — Znamenám se v úctě oddaný

Viktor Hraníč.

VINING, Ia. — Ctěná redakce! Chápu se opětně péra, abych do milého Pokroku opětně něco po čase sdělil z našeho okolí. Jaro jsme tu měli dosti špatné. Počasí stále se střídalo. Jednou byla zima, podruhé teplejší. Korna nám špatně scházela a je řídká. Nyní máme ji již dvakráte ocoranou, ale neoorávali jsme ji s velikou chutí. Každý z násbyl toho domnění, že zase uschne. Leč 19. června nám přišel pěkný tichý déšť, takže vše znovu ožilo a se zaradovalo. I ten dobytek trpěl jaksi bídu, ježto byl veliký nedostatek pastvy. Nu, nyní bude zase vše v pořádku. Na začátku června měli jsme tu velikou slavnost na Národním hřbitově. Súčastnilo se jí veliké množství lidu. Taktéž zpěvácký spolek nám překrásně zazpíval a následoval i jiný program, na němž podílu braly i následující: pí. Sokolová, Julie Pistulková, Emma Kutchánek, Libuška Svatošova a pí. Jonášová. Pan Palda z Cedar Rapids, Ia., měl velice pěknou řeč, za což budiž mu čest a chvála.— Pozdravuji srdečně pana Koníčka, je-li dosud ještě živ. Divím se tomu, že mne už tak dávno nepohladil. Taktéž nechť přijmou srdečný pozdrav všichni čtenářové a čtenářky. Jan Letý.

Jednejte rychle.

Odklad byl nebezpečný v Omaze.

Čiňte dobré v pravém čase.
Jednejte rychle v dobách nebezpečí.
Bolení zád jest ledvinové nebezpečí.
Doan's Kidney Pills účinkují rychle.
Léčí všechny trapné, nebezpečné choroby ledvin.

Hojnost důkazů k dokázání toho.

Pí. Anna Gorhamová, z č. 1109 sev. 11. ul., Omaha, Neb., praví: V. r. 1899, kdy jsem poprvé zvěděla o Doan's Kidney Pills a jich použila, trpěla jsem chorobou ledvin asi po tří roky. Zkoušela jsem lékaře a rozmanité léky, však přec jen bolení zád, bolení hlavy a závrati se mne neustále držely. Když jsem počala užívati Doan's Kidney Pills, byla jsem tak slabá a vysílená, že jsem nemohla pranie dělati. Zlepšení, jež přivodily v mém stavu v několika dnech, bylo obdivuhodné. Léčení to navrátilo mi dobré zdraví, což dosvědčiti může kterýkoliv z mých přátel, avšak jako důkaz, že úleva byla trvalou, mohu uvésti, že jsem neměla nikdy příčiny utíkati se opětně k léku tomu, až před několika málo měsíci. Tehdy navrátilo se mi slabé bolení zád a užívaje Doan's Kidney Pills, shledala jsem je zrovna tak účinným jako když jsem jich použila ponejprv, právě před sedmi roky.

Na prodej ve všech lékárnách. Cena 50 centů. Foster-Milburn Co., Buffalo, N. Y., výhradní jednatelé pro Sp. Státy.

Pamatujte jméno, Doan's a nebeřte jiných.

Průtrž

VYLÉČÍME—bez nebezpečného vstřikování; bez nože; bez bolesti; beze všeho zdržování od vaší denní práce. Naše nové ELEKTRO-MAGNETICKÉ léčení vyhojí průtrž TRVALE ve 30 až 60 dnech; úplně zaručené v každém případě. Navštivte naši úřadovnu nebo pište o knížku a odporučení, jež je pro vás zdarma. 31tf

QUICK CURE RUPTURE CO., 511 Woodmen of World Bldg., Omaha, Neb.

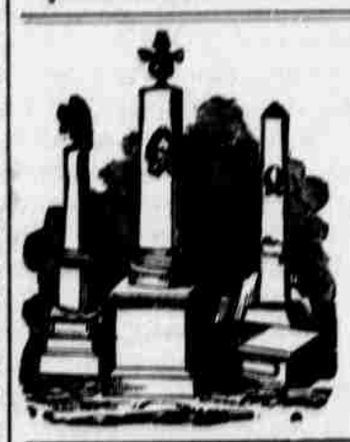

POMNIKY

žulové a mramorové

Frank Novák,

1413-15 So. 13th St., Omaha, Neb.
(naproti Hotelu Praha)

Velký sklad, krásná práce a zaručena. Kupte si pomník v Omaze. Co ušetříte, zaplatí vám více než cestu.

A. N. Frick & Son Co.

Velkoobchodníci a importéři

LÍHOVIN a LIKÉRŮ.

Nástupci firmy: L. Kirscht Sr., Frick & Herbetz.

Tel. 544. **1001 Farna. ul., Omaha**

Pro stůl.

Ti, kdož dovedou oceniti výborný stolní nápoj oblibí si zajisté naše *"GOLD TOP"* lahvové pivo. Jest lehké, perlící se a řízné a jako jest zdravé, jest i chutné. Vyrobeno jest z nejlepšího chmele, vybraného ječmene a čisté vody—není v něm ani jediné přísady, jež by byla škodlivá neb nezdravá. Není to laciné pivo v nižádném smyslu, ale jest to jedno z nejlepších, a ti, kteříž je jednou okusili, stali se řádnými našimi zákazníky.

Dodává se v bednách a sice v lahvích kvartových neb paintových. Objednejte si u svého obchodníka aneb telefonem.—Tel. Omaha 1542; So. Omaha 8.

JETTER BREWING CO., vaří a lahvují výborné pivo
SOUTH OMAHA, NEB.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a paroplavební doprava

z Baltimore do Brémen

přímo po nových dvoušroubových poštovních parnících od 7.500 do 10,000 tun nosnosti:
Cassel, Breslau, Rhein, Koeln, Hanover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz, Necka»

II. kajuta z Baltimore do Bremen od $50.00 nahoru

Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajutní což označena jest jako II. kajuta.
Výše jmenované parníky jsou výhradně nové, výtečně zbudované a saloony stejně pokoje kajutní na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.
Další správy podávají generální jednatelé:

A. SCHUMACHER & CO., No. 7 S. Gay St., Baltimore, Md.
H. CLAUSENIUS & CO., 95 Dearborn Str., Chicago, Ill
aneb jejich zástupce sami